

BIULETYN BAŁTYCKI**W I L B I**

Nr. Wilno, dnia 28 sierpnia 1935 r. 308.-

T r e ś ć n u m e r u :**LOTWA:****1. Henry de Chambon o Francji i państwach bałtyckich.**

-§-

Henry de Chambon o Francji i państwach bałtyckich. „Brihva Zeme“/z 24.VIII.1935/ zamieszcza artykuł swego stałego współpracownika, jednego z redaktorów paryskiego „Revue Parlementaire“ /Red. „Biul. Bałt.“/p. Henry de Chambon, będący odpowiedzią na enuncjacje prasy niemieckiej.

Od pewnego czasu prasa niemiecka zwraca wielką uwagę na państwa bałtyckie. Polemizując na temat oświadczenia jednego z pism łotewskich, iż Francja jest jedynym państwem w Europie, zainteresowanym w utrzymaniu pokoju, „Berliner Tageblatt“ wyraża zdanie, iż Francji nie chodzi o zachowanie pokoju, lecz tylko o utrzymanie traktatu wersalskiego, mającego na celu utrudnienie państwom pokonanym powstanie z upadku wojennego. Henry de Chambon stwierdza, iż żadna koncepcja francuska nie miała na celu pogwałcenie państw pokonanych, jednakże odradzenie się tych państw nabiera agresywności militarnej.

W dalszym ciągu „Berliner Tageblatt“ zapytuje, dlaczego armja niemiecka wzbudza w umysłach pacyfistów większy niepokój, niż np. armja francuska i dlaczego równowaga utworzona przez wielkie państwa wydaje się państwom bałtyckim niebezpieczeństwem, nie zaś gwarancją. Dawne pogłoski o niemieckim „Drang nach Osten“ są już przestarzałe. W odpowiedzi na to H. Chambon dowodzi, iż przed wojną światową przyłączenie państw bałtyckich było naczelnym celem Niemiec.

„Lokal Anzeiger“ /z 10 stycznia 1917 r./dowodził, iż hasło „wszystko niemieckie powinno zostać przy Niemcach“ dotyczy również i Kurlandji. To samo dotyczy również Litwy, gdyż praca niemiecka zmienia strukturę tego kraju i wytwarza jego oblicze na przyszłość.

Rorbach w swem dziele „Rosja i my“ w 1916 r. pisał: „Terytorjum Niemiec winno być rozszerzone wzdłuż Bałtyku, gdyż jest to Hinterland niemiecki, będący czynnikiem niezbędnym“. Czy cele niemieckie uległy zmianie od wojny światowej? - zapytuje H. de Chambon. W 1933 r. /6 lipiec/ „Preussische Ztg.“ pisała, iż Państwo Niemieckie znowu wkroczyło na tradycyjne tory w swem dążeniu na Prusy Wschodnie. Czy w ekspansji na Wschód Hitler nie dopatruje się najżywotniejszych interesów Niemiec? Hitler pisał, iż ekspansja w Europie może zrelizować się jedynie kosztem Rosji. Nowe Państwo Niemieckie znowuż zajmie ziemie, wywalczone przez rycerzy niemieckich. Hitler ma tu na myśli państwa bałtyckie.

Francja - pisze H. Ch. - interesuje się państwami bałtyckimi tak samo, jak innymi państwami europejskimi. Prasa niemiecka myli się, sądząc, iż Francja usiłuje wpływać na państwa bałtyckie, aby podpisały one pakt wzajemnej pomocy z Sowietami. Jasne jest, że Francja dąży do zbliżenia państw bałtyckich, lecz obraca się to w płaszczyźnie intelektualnej. Francja nie prowadzi akcji politycznej nad Bałtykiem. Francja zmierza jedynie do zacieśnienia przyjaźni z państwami bałtyckimi, co - jak się zdaje - jest również chęcią tych państw. Obok tego państwa bałtyckie winne unikać dostania się pod wpływ wielkich państw.

Warszawski korespondent „Kölnische Ztg.“ pisze: „Łotwa z Francją i Litwą z Sowietami, to dwa filary sytuacji bałtyckiej, które aktywna polityka polska stara się sparaliżować. Jest to jeszcze jeden dowód współpracy polsko-niemieckiej. Wizyta min. Becka w Finlandji miała również na celu to paraliżowanie. Tym jednak razem manewr się nie udał. W Sowietach panuje przekonanie, iż pomiędzy Polską a Niemcami istnieje tajny traktat morski, mający na celu zdobycie przewagi nad Bałtykiem. Jeśli to prawda, w takim razie Finlandja byłaby tu bardzo pożyteczna. Jednak Finlandja nato się nie zgodziła. Dziś państwa Skandynawskie posiadają wspólną politykę z państwami Bałtyckimi.“

